

IZVEŠTAJ SA VISOKOGORSKE EKSPEDICIJE AKONKAGVA 2016.

Datum: 18.1.2016. / 12.2.2016.

ORGANIZATOR AKCIJE: PK "Predejane", Predejane

VODIČ AKCIJE Zoran Pavlović

Broj članove ekspedicije: 2

Ispenjani vrhovi: Bonete 5077 m, Akonkagva 6962 m

18.01. - U organizaciji PK "Predejane" iz Predejane, ja i moj prijatelj Andrija Bogičević (Loznica) iz PK "Policajac Josif Pančić" iz Beograda, krenuli smo sa aerodroma Nikola Tesla na let od 2:30 min. do Pariza. Posle sletanja u Pariz i čekanja od nekih 4 sata, ukrcali smo se na let Pariz - Buenos Aires.

19.01. - Posle 14 sati leta konačno smo sleteli na aerodromu Pistarini u Buenos Airesu. Po izlasku sa aerodroma na ulici nas je dočekala prava letnja temperatura od +35 stepeni, pa smo zimsku garderobu zamenili za letnju. Uzeli smo taksi koji nas je prebacio do terminala autobuske stanice, odakle smo krenuli na put dug 1200 km za Mendozu.

20.01. - Posle skoro 15 sati vožnje stigli smo u Mendozu (746 m) grad sa oko milion stanovnika. Posle smeštaja u hotelu odmah smo krenuli ka Ministarstvu za Turizam gde smo sredili sve potrebne dozvole (870\$) za ulaz u nacionalni park, i uspon na Akonkagvu. Slobodno popodne smo iskoristili za obilazak ovog prelepog grada.

21.01. - Rano ujutru smo krenuli ka autobuskoj stanici odakle smo krenuli na put ka selu Penitentes (2650 m) gde smo i stigli posle 4 sata vožnje. Smestili smo se u planinarskom domu agencije "Lanco". Slobodno vreme smo iskoristili za selektiranje opreme, pošto smo dogovorili da višak stvari i opreme mule prebace do Plaze de Mulas na 4350 m. a mi da ponese samo ono što nam je potrebno za dva dana.

22.01. - Agencija "Lanco" nas je džipom prebacila do Horkones (2950 m) gde je ulaz u nacionalni park. Posle čekiranja dozvola i dobijanja numerisanih kesa za đubre (koje se moraju vratiti ili se plaća 200-400\$) krećemo na put ka našem prvom kampu Confulensia na 3300 m. Tokom uspona ka kampu po prvi put nam se otvorio pogled ka našem cilju. Po velikoj vrućini laganim korakom stigli smo do Confulensie za nekih 3 sata. Prijavili smo se kod rendžera i objasnili im naš plan aklimatizacije. Smestili smo se u velikom šatoru nalik na saće, gde smo i prenocili.

23.01. - Ustali smo rano ujutru i posle doručka krenuli na aklimatizacioni uspon ka Plazi Francia na 4200 m. Laganim korakom (što je najbitnije prilikom penjanja velikih planina) za 2:30 h smo dosli do tačke na 4100 m. Gde smo odlučili da stanemo pošto do Plaze Francie ima dosta dužinski, ali se ne dobija mnogo na visini. Na toj visini smo ostali 2 sata pijući dosta vode (4-5l dnevno) i uživali u prelepom danu i pogledu. Vratili smo se u kamp na 3300 m i posle pauze otišli na obavezan lekarski pregled

(puls, saturacija, pritisak..). Posle pregleda lekar nam je rekao da je sve u redu i da možemo da nastavimo ka sledećem kampu.

24.01. - Ustali smo rano ujutru i po noći krenuli prašnjavom dolinom ka našem sledećem kampu. Kako smo dobijali na visini tako je postajalo sve hladnije, što je najavljivalo da će se vreme pogoršati. Posle 18 km i 8 sati pešačenja stigli smo u kamp Plaza de Mulas na 4350 m. Na ulazu u kamp razočarenje. Rendžeri nam kažu da helikopter zbog jakih vetrova ne može da leti pa je uspon na vrh zatvoren u narednih 5 dana. Ipak su nam dozvolili ulaz u kampu i rekli da možemo slobodno da radimo aklimatizaciju uspone. Posle ulaska odmah smo po već lošem vremenu namestili naš šator i brže bolje uvukli se na spavanje.

25.01. - Ovaj dan smo iskoristili za odmor, merenje saturacije, pulsa ... Napolju oluja nikako da prestane ...

26.01. - Kada smo se probudili oluja je stala i pojavilo se sunce. Spremili smo se i krenuli na uspon ka vrhu Bonete na 5077 m. Uspon do vrha je trajao 5 sata. Na vrhu smo uživali u pogledu na Akonkagvu, Kanadu, Plazu de Mulas ... Prizor je bio kao iz bajke, adrenalin je sve više rastao, cilj je bio blizu. Ostali smo na vrh nekih 1.30 h. Vratili smo se u bazni logor gde smo noćili.

27.01. - Posle doručka spremili smo drugi šator i višak stvari za visinske kampove i krenuli na uspon ka kampu Kanada na 5050 m, gde smo stigli posle 3.50 h. Postavili smo i osigurali šator, i sa ostatkom stvari i opreme krenuli dalje ka kampu Nido de Kondores na 5500 m. U početku vreme je bilo ok, ali se posle sve više, i više pogoršavalo, duvao je jak vetar sa snegom. Izašli smo do Nida ostavili među kamenjem višak stvari i posle pauze od nekih sat vremena krenuli nazad ka Plazi de Mulas... Cele noći je bilo loše vreme..

28.01. - Jutro nas je dočekalo kao i predhodni dan, loše vreme, sneg, vetar ... Ponovo smo otišli na lekarski pregled. Lekar nam je rekao da je sa nama sve u redu i da smo spremni za uspon. Pitali smo rendžere za vreme. Rekli su nam da je najpovoljnije za penjanje 30 na 31 sa temperaturama -10, -15, i sa vetrom oko 20 km/h. Ponovo smo dobili numerisane kese, ovoga puta za vršenje nužde u visinskim kampovima (kazna ako se ne vrate 200\$). Ponovo smo krenuli ka Kanadi 5050 m i po lošem vremenu nekako uspeali da se dočepamo do našeg šatora (koji je na sreću bio na mestu), gde smo prenoćili.

29.01. - čim smo ustali počeli smo da topimo vodu za dalji uspon, i posle obavljenog posla sklopili smo šator i krenuli ka Nidu na 5500 m. Vreme je obećavalo, a i dosta ljudi je bilo te noći na Kanadi što je značilo da su rendžeri bili u pravu, "dobro vreme stize". Posle dolaska na Nido De Kondores namestili smo naš šator, topili vodu, spremali opremu za sutrašnji uspon do kampa Berlin na 5930 m, odakle po planu treba da krenemo na završni uspon. Pošto je po prognozi idealno vreme za penjanje je 30 na 31 odlučili smo da skratimo 1 dan aklimatizaciju, tj. da se posle uspona od Nido de Kondores do Berlina ne vaćamo ponovo na Nido, već da sa Berlina idemo odmah na vrh. Takođe smo odlučili da ne nosimo šator na Berlin, već da spavamo u drvenom pl. skloništu, pod uslovom da nije zauzeto.

30.01. - Ustali smo i posle doručka krenuli polako ka Berlinu (5930 m), gde smo stigli posle 3.40 h. Sklonište je bilo slobodno ali puno snega pa nas je čekalo dugo lopatanje dok ga nismo očistili. Posle čišćenja skloništa popodne smo iskoristili za topljenje snega i uživanje u do sada najlepšem vremenu. Sem blage glavobolje odlično smo se osećali. Legli smo u 22 h.

31.01. - Ustali smo u 1sat iza ponoći i posle doručka krenuli na stazu u 2 h. Pod svetlom lampi polako smo napredovali. Posle nekih 2 sata hoda došli smo do raskrsnice gde smo sreli mnoge ljude koji su dolazili iz kampa Kolera na 5870 m. Sada već duga kolona grupa iz raznih država polako ali sigurno ide ka vrhu. Sunce polako počinje da se diže i otvara nam se fantastičan prizor. Po dolasku na početak Kanalete stavili smo dereze i po zaleđenoj stazi krenuli ka završnom usponu. Nedostatak aklimatizacije uticao je da se postojeće glavobolje pojačaju, ali smo znali da nas više ništa ne može zaustaviti od osvajanja vrha. Zadnjih dva sat uspona vreme se malo pokvarilo, oblak je prekrrio vrh i počeo je slab sneg, ali nije bilo vetra. Konačno posle 13 sata hoda uspeali smo da se popnemo na najviši vrh Južne Amerike Akonkagvu 6962 m. Na vrhu oduševljene svih prisutnih i čestitanje kao da se svi znamo mnogo godina... Posle slikanja i pauze od oko sat vremena polako smo krenuli sa spuštanjem. Za 3.30 h smo se spustili do Berlina, i posle kraće pauze nastavili dalje ka Nido de Kondores. Zbog iscrpljenosti, Andrija je ostao da noći na Nidu, a ja sam se sa svim stvarima spustio u kampu Plaza de Mulas na 4300 m.

01.02. - Posle dobro prespavane noći, čim je svanulo pojurio sam na internet i telefon da javim lepe vesti porodici i prijateljima "Akonkagva je pala". Andrija se polako spustio do Plaze De Mulas. Prilikom uspona na vrh Andrija je dobio promrzline na tri prsta na rukama, ali su mu doktori posle pregleda rekli da neće doći do onog najgoreg i da će sačuvati prste. Ostatak dana smo iskoristili za odmor.

02.02. - Kad smo ustali šator je bio pod snegom, ali to više nije bilo bitno mi smo naše završili i posle pakovanja stvari i šatora polako smo krenuli niz dolinu. Napravili smo kratku pauzu u Confulensii, i nastavili dalje do Horkonesa (28 km,7 h) gde smo posle razduživnja kesa za đubre i prijave da smo napustili nacionalni park, krenuli džipom za Penitentes. U Penitentesu smo uz svečanu večeru proslavili nas uspeh.

03.02. - Napustili smo Penitentes i posle 4 sata vožnje vratili smo se u Mendozu, gde smo počeli nas turistički deo.

04.02. – Mendoza ...

05.02. - Kasno uveče napustili smo predivnu Mendozu i krenuli smo autobusom ka Buenos Airesu ...

06.02. - Došli smo u Buenos Aires i posle smeštaja u hotelu otišli smo do Rio De La Plate i brodskog Terminala, sa namerom da kupimo karte za Montevideo. Imao sam neke informacije sa interneta da su karte oko 80 \$, ali kad smo otišli na kasu rekli su nam da su oko 330 \$ po čoveku. Pošto nam je to bilo preskupo odustali smo od namere da idemo za Urugvaj i Montevideo, i da ostanemo do daljeg u B. Airesu ...

07.02 - Buenos Aires ...

08.02. - Buenos Aires ...

09.02. - Buenos Aires ...

10.02. - Buenos Aires ...

11.02. - Pošto smo u predhodnim danima uživali u carima prelepog Buenos Airesa, došlo je vreme da napustimo Argentinu i krenemo put Holandije ...

12.02. - Posle 14 sati leta do Holandije, imali smo prilike za celodnevni obilazak Amsterdama. U 21h smo se ukrkali na let za Beograd i posle 2.15 h sleteli na aerodromu Nikola Tesla. Na izlazu sa aerodroma su nas dočekali naši prijatelji i prijatno nas iznenadili.

UČESNICI EKSPEDICIJE:

Zoran Pavlović PK "Predejane", Predejane

Andrija Bogićević PK "Policajac Josif Pancic", Beograd

*IZVEŠTAJ NAPISAO:
Zoran Pavlović*

